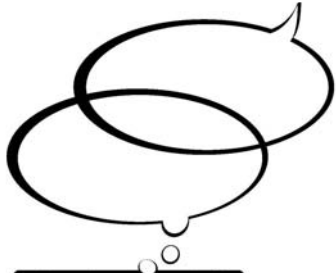

SOMS kunt U mensen toch zwaar op de proef stellen, mijn God. Bekijk ik het als mens, dan denk ik wel eens: „Dit kan niet, dat is te veel.” Waar moeten die mensen de kracht blijven vinden om verder te leven? Die mensen krijgen te makkelijk te horen dat ze wel verder moeten, dat ze moeten doorbijten. Vooral voor mensen met pijn verliest zelfs het gewone zijn vanzelfsprekendheid. Worden je plotseling de mogelijkheden ontnomen die behoren tot de basisuitrusting van gezonde mensen, dan wordt je bestaan zeer begrensd. Weg die zee van mogelijkheden waaruit je slechts te kiezen had. Heb ik het met mensen over het moeten leven met pijn, dan hebben ze vlug pasklare antwoorden klaar, slogans vaak. Of ze beginnen meteen over iemand kennen die ze kennen die hetzelfde beleeft. In

Mijmeringen met God

feite zorgt die manier van reageren ervoor dat ik niet op verhaal kan komen. Dat woorden die tasen naar vorm geen kans krijgen.

Ik zit me daarna soms af te vragen, mijn God, waarom mensen zo reageren. Waarom leven we op die manier met elkaar? Het kan toch niet dat een mens alles zelf moet meegemaakt hebben alvorens je rustig kunt luisteren en

Ruimte voor de ander

ANITA GALLE

ruimte maken voor een ander. Soms denk ik dat het kunnen thuiskomen bij elkaar één van de grote uitdagingen is op vandaag. Mensen zijn met zo veel bezig, sommigen zijn elk moment druk in de weer. Wanneer ze niet werken, storten ze zich met nog grotere overgave op hun hobby, zodat er zeker geen moment vrije ruimte komt. Zou het zijn dat, omdat mensen er vaak niet in slagen ruimte te maken voor zichzelf, ze die oefening ook niet tot een goed einde brengen wanneer het andere mensen betreft? Je ziet het soms aan mensen tijdens een gesprek dat ze in gedachten zich al lang ergens anders bevinden, dat ze het zo moeilijk hebben om met onverdeelde aandacht aanwezig te zijn.

Die onverdeelde aandacht is voor mij verbonden met de bekwaamheid om stil te staan. Wie niet kan stilstaan, die loopt aan het wezenlijke voorbij, zo in beslag genomen door de bestemming waar je naartoe moet. Die bestemming is soms niet veel meer dan het afwerken van een agenda en de zovele zaken die nog 'moeten'

gedaan worden. Mocht onze bestemming, mijn God, toch steeds meer in de lijn liggen van de andere mens, van onze naaste! Die manier van kijken verandert alles, maakt vele zaken die op het eerste gezicht belangrijk lijken, plotseling een stuk relatiever. Wanneer een ander mens op de eerste plaats komt, dan kom ik als mens in feite ook op de juiste plaats terecht. Op de plaats die het evangelie voor ogen heeft voor iedere mens: dat we oog en hart hebben voor wie we op onze weg ontmoeten.

Het leven raast en kolkt met een ongelooflijke snelheid. Voor wie niet meekan is de ratrace ongenadig. De enige mogelijkheid lijkt aan de kant te gaan staan. Op zich lijkt dat voor hen die voortrennen een zo comfortabele positie, maar voor wie zich daar bevindt, is dit helemaal niet zo. Ik moet dan meteen denken, mijn God, aan vele oude mensen. Hebben zij ook niet die beleving? Je ziet ze vaak aan het raam zitten en het leven gaat in alle snelheid aan hen voorbij. Als je er 's ochtend langskomt, zitten ze daar. Wanneer je er uren later passeert, zitten ze er nog. Welk een glimlach verschijnt op hun gelaat, wanneer je gewoon je hand eens uitsteekt en even oogcontact maakt! Wat is er met ons mensen toch aan de hand, durf ik me dan wel eens afvragen? In welke cultuur leven wij, dat er zoveel eenzaamheid moet bestaan? Leer ons mensen te worden naar uw beeld, mijn God, één en al betrokkenheid op een ander.

OMROEP

• 6 januari, 9 uur, Braambos via VRT één (herhaling omstreeks 23 uur via Canvas). Je moet werkelijk al de ogen sluiten om de grote veranderingen in het parochielandschap niet op te merken. „Waar moet dat toch naartoe?“, vragen sommigen zich ongerust af. Moeten we inderdaad bang zijn? Of biedt deze verandering net kansen om dieper na te denken over de identiteit en de betekenis van parochies? Braambos gaat in *Open Venster* te rade bij mgr. Jef De Kesel, de bisschop bevoegd voor het tweetalige vicariaat Brussel, en theoloog Johan Van der Vloet. *Parochies en hun toekomst* is het thema van dit hoogst actuele rondetafelgesprek. • In de derde en laatste aflevering van *Zijn verhaal moet doorgaan* ontmoet Braambos Luc Devisscher. Dat Gods verhaal moet doorgaan, is voor deze Bijbeldeskundige natuurlijk vanzelfsprekend. Als stafmedewerker van de Katholieke Bijbelstichting in Vlaanderen is Devisscher dagelijks begaan met de Schrift. Zijn sterke gedrevenheid verraadt dat de Bijbel voor hem veel meer is dan louter een studieboek. Het is een boek om uit te leren én om uit te leven.

God, vergezel uw mensen die op de proef worden gesteld. Geef hen uw Geest, zodat ze de kracht hebben om alles te dragen en vol te houden. Geef hen vooral ook mensen die vanuit U hen een warm hart toedragen.

De vrome kudde

HUWELIJKSVERJAARDAG

Ramp! Groothandelaar Eddy is zijn trouwdag vergeten. Alweer. Nadine, zijn echtgenote, kent haar man na tweeëntwintig jaar huwelijk natuurlijk door en door, en waarschuwt:

– Je kunt er maar beter voor zorgen dat er morgen iets op de oprit staat dat van 0 naar 100 gaat in minder dan drie seconden!

De volgende ochtend ziet ze een pakje op de oprit liggen. De sleutels van een glimmende Porsche, misschien in een doos verpakt met een flesje champagne? Ze snelt naar buiten, scheurt de verpakking open en vindt... een hightech badkamerweegschaal.

Eddy's begrafenis is gepland voor aanstaande zaterdag.

Ingezonden door Caroline Verstichelen

VERZEKERINGEN

Alweer (authentieke) staaltjes van schadeclaims:

„Ik dacht dat het raam openstond. Het was echter gesloten, hetgeen ik pas bemerkte toen ik mijn hoofd naar buiten stak. Het glas is kapot, ik stuur hierbij een splinter van de ruit, waaraan u kunt zien dat ze stuk is, want anders zou ze onbeschadigd zijn.”

„Na veertig jaar schadevrij gereden te hebben, viel ik achter het stuur in slaap. Een onzichtbaar voertuig kwam uit het niets, ramde mijn voertuig en verdween toen spoorloos.”

Ingezonden door Frans De Witte

In onze Kerk mag best wat meer gelachen worden. Dat blijkt ook de uitdrukkelijke wens van heel wat lezers. Die proberen we in deze rubriek op hun wensen te bedienen. Wekelijks één of meerdere mopjes, leuke anekdotes, bedenkingen, woordspelingen... Kent u er nog een leuke? *Kerk+Leven* • *Vrome Kudde*, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, fax 03/210.08.49, e-mail devromekudde@kerknet.be.

Uitgeverij Jacques Gilliéron bvba
Antwerpen Telefoon (03)658.91.53 - 658.00.53

Zweedse kruiswoordpuzzel.

Méer van deze Zweedse puzzels vindt u in de volgende Vlaamse puzzeltijdschriften van 'De Puzzelaar' t.w. De Stad Stockholm en De Viking.

Bij uw dagbladhandelaar verkrijgbaar.

Oplossing van de puzzel van vorige week: BELONING

meer dan normaal	oefenperiode	zangstuk	elk	eetgerei	likdoorn
uitgang	8	spot	2	paardenkracht toespraak	
		spotgiur			
spijl		6			
vis		woonplaats			
forum		schaapkameel			
		5	verharde huid		1
			Bijbelse man		
raar	venster	karakter			scherp v.e. mes
		peulvrucht			
			7	roem	
			vallei		
snel	advies			bordspel	
	bolgewas			neon	
		tropische vrucht			4
indien					
			3	on-gevuld	

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---